

Hierbij het digotale verslag van de Walkabout. Veel leesplezier 😊

#####

Verslag eerste duo handed (2019)

Logstand 14710

Moet dit leuk zijn? De regen plent uit de hemel en de lijken waaien praktisch uit het want. Af en toe uitschieters naar 28 knopen. Jan is alvast naar Enkhuizen gegaan om kwartier te maken op de Walkabout. Ik moest eerst nog even naar een klant, maar ben nu dan ook aan boord. Niet zeuren, we gaan gewoon. Fokkie uit en dan wapperen we zo naar Lelijkstad.

Gooi maar los Jan, ik ben er klaar voor!

We zijn onderweg naar Lelystad voor de eerste Duohanded die wordt gevaren. Jan heeft twee jaar geleden al eens mee gedaan met de Singlehanded, een puzzeltocht voor bikkels van ongeveer 200 mijl. Dit jaar wordt er voor het eerst ook een Duohanded gevaren volgens hetzelfde concept. We houden van zeilen, ik hou van puzzelen, we zijn bikkels dus we doen mee.

Logstand 14716

Naar de kardinaal bij Trintelhaven gaat het lekker op een enkele fok en de motor bij. Er staat een beste puist wind. Windmeter heeft al ruim 30 knopen geteld. Het water waait van de golfkammen. Voor ons uit vaart de Dixbay. Nog zo'n bikkel. Idris van der Meer vaart met deze Pieter Beeldsnijder mee met de Singlehanded.

In Lelystad wacht Anita Oskam van de Storebror ons op. ETA 1432. Ze pakt de lijntjes aan, belooft ze.

Na de kardinaal van Trintelhaven draaien we de steven naar Lelijkstad en krijgen de wind pal op de kop. We halen de fok weg en gaan op de motor verder. Er staan aardige golven waar de Walkabout af en toe met haar buik plat op slaat. Die klappen gaan mij door merg en been, maar naarmate we verder in de luwte van de dijk komen worden de golven en dus ook de klappen minder.

Logstand 14724

Om 1433u varen we de haven binnen. Anita vormt ons ontvangstcomité in de stromende regen. Als beloning delen we ons gebruikelijke ankerbiertje met haar. Er druppelen voorzichtig meer schepen binnen, maar velen hebben besloten pas morgenochtend vroeg naar Lelystad te komen.

Om 1700u start de steigerborrel ... in het havenrestaurant Aan ut water, dus niks steiger... stoere mannen met vandaag terechte stoere verhalen en een enkele vrouw, bescheiden maar niet minder stoer. De een doet al voor de vijfde keer mee en heeft de wijsheid in pacht, de ander voor het eerst en vraagt honderd uit. Een bonte mengelmoes, maar allemaal even trots op hun boot.

Daarna met zijn allen eten. Nog meer handjes geschut en patatjes gedeeld. Al gauw ontstaan verhitte discussies over de windverwachting voor de komende dagen. Eerst zo snel mogelijk naar het Wad of toch eerst zuid en dan maandag naar de eilanden. Tja wat is wijsheid? Ik neem nog een slokje wijn en laat de discussie links liggen. Morgen zien we weer. Voorlopig liggen we te schudden aan de steiger, want de wind is nog een beetje aan getrokken.

Na het eten en een bakkie koffie zoeken we vroeg de bedstee op. In verte klappert een val tegen een mast. Gelukkig liggen we daar niet naast. Op de Kwebbel-app worden nog wat wetenswaardigheden

uitgewisseld over vermiste kachels en muntjes voor de wasdroger en er komt nog een enkele afmelder voorbij. Daarna gaan de luikjes dicht.

De volgende ochtend is er al snel leven in de brouwerij. Tasje opgehaald met allerlei goodies en de o zo belangrijke tracker. We hebben nummer 61.

De laatste hand wordt aan de boot gelegd. Duovlag aan de achterstag, zorgen dat de pikhaak vast aan dek komt te liggen. De zeilen worden aangeslagen. Kantoor Walkabout wordt ingericht. Welkom in het digitale tijdperk. Daarna volgt het palaver, het traditionele snertontbijt en de groepsfoto.

Dan nog een laatste bak koffie en we gaan los.

In het startvak even buiten de haven is het een drukte van jewelste. Alles krioelt door elkaar heen. Wij wachten zo lang mogelijk met het hijsen van het grootzeil, in afwachting van de app met de code van het cijferslot waarmee de koker kan worden geopend. In de koker zit de zeilopdracht. Maar als de app komt is dat geen code maar de mededeling dat de code aan stuurboordzijde van het startschip te vinden is. Er ontstaat een wat paniekerige toestand waarbij alle schippers in een soort van kielinie langs het startschip proberen te komen. Daar aan de zijstag hangen drie vlaggen boven elkaar, die samen de code vormen.

De code is 193, de koker gaat open en de zeilopdracht komt te voorschijn. Het wordt een pittig rondje van zo'n 240 mijl voor de duo vaarders.

Ik app de geschatte zeiltijd naar Singlehanded Elly: 36,5 uur. Zuivere wetenschap?? Nou nee niet echt. En als ik het heb doorgegeven heb ik al weer spijt dat ik er niet twee uur bij heb opgeteld. Enfin we zien wel of dit een lucky shot was. De geschatte zeiltijd is niet het enige waar we punten mee kunnen verdienen...

Vanwege het weerbeeld van de komende dagen kiezen we ervoor om eerst naar het Markermeer te gaan. Af te vinken:

- Rondje MarkerWadden
- Muiden
- Marken met een selfie bij Kets 34
- Hoorn en terug via de sport G

Logstand 14734

Er staat niet heel veel wind, maar in eerste instantie is het nog wel droog. We liggen met 16 schepen in de Krabbersgatsluis. Blijkbaar zijn we niet de enige met Plan Zuid. Ook Anita kiest die route, maar zij gaat eerst naar Muiden en zij hoeft Hoorn als solozeiler niet aan te doen.

Wij doen eerst het rondje MarkerWadden rechtsom en schuiven dan richting Muiden. Met ons veel waarscheppen met hetzelfde idee. Als we aan de noordkant van de Marker Wadden varen start er een miezerig regentje. Jan, buiten achter het roer is in een mum van tijd, zeiknat. Ik ben van de Navigatie, de Administratie en Communicatie. Uitstekende rolverdeling, want ik zit binnen achter de laptop en achter de kachel.

Ineens is daar verwarring. Elly zet op de app iets over diepgang bij Muiden, maar even later lijkt het dan toch over Marken te gaan. Diepstekende schepen mogen Marken inruilen voor Volendam. Voor ons een prima alternatief voor Muiden op dit moment want de avond valt en buiten is het nat en koud. Hoe eerder we in de haven liggen hoe beter. Maar "diepstekend" is niet nader gedefinieerd. Geldt dat ook voor ons? Ik vind 2m best diep en op het Markermeer met winterpeil Marken aanlopen lijkt mij best een uitdaging. Elly geeft aan dat er niet goed is nagedacht over diepgang icm Marken dus ook wij krijgen een vrijbrief om Volendam te doen. Joehoe, Volendam here we come.

Een geheel nieuwe ervaring: drijfsijsen in het donker. Doorgaans gaat bij ons de motor aan als we minder dan drie knopen varen, teneinde bijtijds een haven aan te lopen. Nu is dat met de DuoHanded natuurlijk niet toegestaan en drijven we met minder dan 2 knopen in de richting van de ingang van de Gouwzee. Een restaurantje zit er vandaag zeker niet meer in. Gelukkig heb ik een geportioneerde pan macaroni in de koeling staan voor "noodgevallen". Dag 1 hebben we eerste noodgeval al te pakken...

Even over half elf dobberen we de haven van Volendam binnen, intussen allebei doorweekt. We zijn blij dat we binnen zijn. Mooi plekje gevonden aan de kop van de haven. Traditionele ankerbiertje, maar daarna el rapido het mandje in.

Logstand 14755

We gunnen onszelf een uurtje langer rust en eieren met spek als ontbijt. Jan haalt een stempeltje bij een plaatselijk hotel, maar warme broodjes zijn er op zondag in Volendam niet te krijgen.

Anita appt dat ze zoveel pijn in haar gewrichten aan de dag van gisteren heeft overgehouden, dat ze besloten heeft te stoppen.

Buiten is het iets minder grijs dan gisteren en in ieder geval iets droger. Met de nadruk op iets, want de eerste bui dient zich al weer aan. Wij gaan met een goed humeur van start voor de tweede dag. Op naar Muiden.

We hebben een mooie vlotte start. In de haven wordt het grootzeil gezet en met het laatste gangetje motor stuiven we tussen de havenhoofden door. Er staat zo'n 14 knopen wind en lekker stabiel. Mooi voor onze Walkabout. Het Paard van Marken komt vlot voorbij, maar we halen nog een eind door richting vaargeul voordat we over stag gaan en de steven naar Muiden kan worden gericht.

Ik kruip maar weer achter de pc om de plannen nog eens door te rekenen. Het wordt nog een uitdaging om het rondje te voltooien.

Voor Pampus begint het weer te plenzen, maar er zijn zowaar ook een paar stukjes blauw aan de hemel te bekennen. We gaan in een rechte streep op Muiden af, maar eenmaal onder Pampus draait de wind in die buien weer op de kop. Hoe was de slogun ook al weer "Een zeiler met een doel, heeft meestal de wind in zijn smoel..." So true!

Logstand 14769

In Muiden komt de Samoerai al weer naar buiten varen. Hij vaart dicht langs ons heen en geeft instructies waar je het best een stempel kunt halen. Bij de dieselpomp van het kleine jachthaventje hoef je niet eens aan te meren. Een opgewekte dame staat ons al met een stickervel op te wachten. Daarna weer vort naar buiten, we gaan weer noord richting Hoorn.

We kruisen af naar Hoorn, maar de wind wordt steeds minder. Jan heeft geen last van een motivatie dipje, maar van een complete krater. Om 1430u wordt de fok verruild voor de gennaker. Hopen dat het scheelt, anders wordt het weer nachtwerk voordat we in Den Oever zijn...

Het scheelt behoorlijk. We sprinten op Hoorn af, maar dan wordt het donker achter ons en trekt de wind aan naar een steady 19 knopen. Gen weer weg in een bliksem actie en de fok er weer bij. Hoorn is nog steeds bezeild.

De volgende bliksem actie is stempeltje halen in Hoorn. Onder grootzeil varen we de haven binnen en keren na het havenhoofd meteen om het grootzeil te "storten". De fenders liggen al klaar. Plof, langs de wal en in draf een stempeltje van het VOC schip de Halve Maen gescored. Jan hijst, eigenlijk terwijl we nog voor de wal liggen, het grootzeil al vast. Buiten gekomen is de wind intussen permanent boven de 20 knopen. Tijd voor een rif. Ook in de fok houden we een rifje en met halve wind stuiven we naar de sport G. Daarna gaat het rif uit de fok.

Plannen zijn er om bijgesteld te worden. Daar waar we dachten naar Den Oever te varen, besluiten we dat we lekker in Enkhuizen in de kom gaan liggen en daar een hapje gaan eten. We hebben alletwee niet zo'n zin in weer macaroni. Bij tijds naar bed en dan morgen vroeg richting Den Oever. Het is toch pas om 1000u hoog water, dus we nemen het ervan.

Logstand 14800

We worden wakker met een prachtige zonsopkomst. Helaas geen wind maar dat maakt voor het plaatje niet uit. Wel voor de voortgang. Als we om tien voor acht tussen de havenhoofden door varen staat er 3 knopen zuid west. De gen gaat er weer op, maar zelfs die komt niet vol. We drijven met 1 knoop richting Makkum. Het gaat een lange dag worden. Hopelijk wordt het beter met die wind, want anders komt ' 'opgeven' wel heel dichtbij. Maar we hebben besloten dat opgeven op Terschelling leuker is dan opgeven in Enkhuizen. Dus we dobberen nog even door.

Om half elf doen we operatie Gen Naar de andere Kant. Samen met eieren bakken en opeten de meest enerverende klus van de ochtend.

De wind belooft in de middag wat aan te trekken en dat is hard nodig ook want zo wordt zelfs Makkum een uitdaging vandaag...

Om even voor twaalf uur gaat de gen eraf en het grootzeil omhoog. Omdat de wind meer naar het oosten draait verruilen we de gen voor de fok. Op vol tuig lopen we nu bijna 4 knopen. Lang niet genoeg natuurlijk maar we gaan tenminste vooruit.

Op een paar honderd meter afstand drijft er iets rood-oranje-zwarts voorbij. Het is voor ons te ver weg om goed te zien wat het precies is, maar het lijkt op een opgeblazen zwemvest. Het ziet er niet zwaar uit, volgens ons zit er niemand in. Jan besluit toch de kustwacht te bellen om te vragen over iets bekend is over verloren reddingsmiddelen (als er iemand vermist zou zijn, zouden we dat zeker via de media hebben vernomen, dus daar gaan we niet vanuit). De Kustwacht noteert de positie en zegt een kijkje te gaan nemen. Een half uurtje later horen we over de marifoon dat de Alida is

uitgerukt voor inspectie. Weer een half uurtje meldt de Alida dat ze een ballon hebben opgevist in de genoemde kleuren. Loos alarm dus.

Onderweg delibereren we wat over wel of niet opgeven. Ik zou het niet erg vinden om de tocht in ieder geval uit te zeilen. Dan moeten we wel een paar opdrachten overslaan want anders komen we volgende week pas terug in Lelystad. We maken opnieuw plannen. Als het na Makkum nog steeds niet waait blijven we daar en gaan de volgende morgen proberen om via Oudeschild naar Urk te komen. Gaat de wind aan dan hebben we nog de overweging om toch door te pakken naar Terschelling. Dan zien we morgen wel of het op-en-neertje naar de Inschot 12 nog tot de opties behoort als we terugvaren richting IJsselmeer. Het rondje Meep hangen we definitief aan de wilgen. Vinden we ook eigenlijk niet erg na al die horrorverhalen van de vastlopers op de kwebbel-app.

Maar als we rond drie uur in Makkum zijn slaat het motivatie-wak toch weer toe. Jan en ik zijn het niet eens. We bekechten wat. Ondanks dat er nu dan toch eindelijk wind staat, heeft Jan geen zin meer om tegen de stroming in naar Terschelling te zeilen en daar in het donker aan te komen. Maar dat zegt meteen dat we het hele rondje Terschelling dus niet zullen doen, want dan zijn we zeker niet op tijd terug.

Nadat we het stempeltje op het havenkantoor hebben veroverd, varen we toch richting Lorentzsluizen. Maar als we eenmaal buiten zijn, begint het te onweren. Donkere wolken komen onze kant op. Dan valt het besluit om te blijven liggen bij de Lorentzsluis.

Logstand 14820

Om tien voor half negen liggen we in de sluis en om tien voor negen varen we met vol tuig bij Kornwerd weg. We gaan richting Oudeschild en daarna terug naar het IJsselmeer. Het is droog en af en toe laat de zon zich zelfs zien. Door het water lopen we lekker maar over de grond halen we net 3,5 knoop. De stroom loopt nog een beetje tegen.

Om half twaalf is het tijd voor een rif, maar gaat de stroom ook meewerken. Voor het eerst deze Duohanded dat we serieus boven de 7 knopen uitkomen. Af en toe prikt een waterig zonnetje in mijn nek. Het herfstige Wad is leeg op een enkele vissersboot en onze Walkabout na. Dan wordt er een enorme berg lawaai over het Wad uitgestort. Verschillende F-16's scheren met hoge snelheid over het water richting de Vliehors. We trekken van schrik ons hoofd tussen de schouders. Het lijkt wel of ze de mast van onze Walkabout proberen te ontwijken. Maar zo laag vliegen ze nou ook weer niet.

Op enig moment ontwaart Jan een rubberboot die zich losmaakt van de P16, een politieboot, die controles uitvoert op de Waddenzee. We krijgen bezoek. De politieman die aan boord klautert is uiterst beleefd. We maken een praatje en vertellen waar we mee bezig zijn. We moeten ons legitimeren en hij vraagt naar onze marifoonpapieren. Alles is in orde en de politieman wordt weer van boord geplukt door zijn maat.

Logstand 14841

Patatje gescoord op Oude Schild. En een stempel natuurlijk. Hop en door...

Hoog aan de wind over de Texelstroom, iets afvallen het Malzwin in en dan nog ruimer richting Visjagersgaatje. Helaas daar dan natuurlijk wel weer de stroom tegen.

Bij een overstagmanoeuvre is het kikkertje van het vlaggelijntje van de zijstag gerukt. Gelukkig is het kikkertje niet kapot maar de schroeven zijn er uit gerukt en helemaal krom. Ik draai de oude

schroefjes er uit en zoek nieuwe passende schroefjes. Daarna kikkertje gemonteerd. En dat alles in een halve mijl voor de haven van Den Oever.

Logstand 14855

Om tien voor vier lopen we Den Oever binnen. De sluis laat een 20 minuten op zich wachten, maar daarna wordt er vlot geschut. Om 16:40u zijn we weer op het IJsselmeer.

Achter de computer overdenk ik de alternatieven voor na de sluis:

- Urk (want daar moeten we een stempeltje halen) is nog 28 mijl varen. De koers is wel bezeild, maar dat we daar niet op tijd aankomen voor een restaurant is vrijwel zeker
- Stavoren is maar 14 mijl maar ligt aan de oostkant. Dat betekent dat we morgen nog 25 mijl de gaan hebben, tegen een stevige ZZW tot 24 knopen. Vroeg het bed uit en geen bezeilde koers want we moeten eerst om het Vrouwezand heen.
- Medemblik dan. Is maar 10 mijl. Op tijd aan het diner, maar morgen een hele uitdaging om op tijd binnen te komen.

Voorlopig gaan we voor plan A: Urk. Dat wordt weer macaroni...

Als we ter hoogte van Stavoren zijn wordt de wind steeds minder. Zo gaat het wel weer een latertje worden... we verleggen koers naar Enkhuizen en gaan daar de nacht doorbrengen.

Maar voorbij de Kreupel valt de wind helemaal weg en wordt het alsnog een latertje en dus weer macaroni. Tot overmaat van ramp begint het ook weer te regenen. Van motivatie-dipje, via krater en wak naar motivatie grand canyon...

Enfin, morgen weer vroeg uit de veren.

Logstand 14871

De wekker staat op 600u. Alle accu's zijn weer opgeladen. Ook die van onszelf. De laatste loodjes... maar eerst aandacht voor het logboek... en het rakkenblad.... en oh ja k... dat HANDGESCHREVEN verslag.... jan boot en ik ... schrijven...

Om 7:55 stuiven we Enkhuizen weer uit. Dit is andere koek. Geen "dobbre dan", maar ruim 7 knopen lopen. In gestrekte draf op Urk af.

Jan heeft in het donker waarschijnlijk iets teveel knoppen aangeraakt. De speed staat nu op km/uur. Werkt wel motiverend!

Nog een half uurtje.

In Urk is de havenmeester bereidwillig. Hij komt met zijn karretje naar de midden pier om het stempeltje te brengen. Wat een service zegt Jan. Daar zijn we voor, antwoordt hij.

Logstand 14884

De volgende etappe is de KH boei en dan door naar Lelystad. In de haven hijsen we het grootzeil weer. Maar bij het losmaken van de grootzeilval gaat het mis. In een onbewaakt ogenblik ga ik languit in het gangboord. Mijn schouder blijft achter de zijstag hangen. Even dacht ik aan een arm uit de kom, maar alles lijkt, zij het met moeite, te functioneren. Hop en door... nu niet opgeven.

Het is 10:30u als we de laatste boei ronden. Op naar Lelijkstad. Maar Lelijkstad is zo lelijk nog niet, want daar schijnt de zon. Jan vraagt om een zonnebril... voor het eerst de deze tocht. Hij ziet er uit als een blij ei. Hij ruikt stal.

En dan is daar de finish. We noteren 11:45u. We zijn eindelijk binnen.

Tot besluit

Wat hebben we geleerd deze tocht?

- Dat de DUO-handed minstens even leuk is als de SINGLE-handed
- Dat we liever harde wind hebben dan geen wind
- Dat we een goede nachtrust en een fatsoenlijk diner prefereren boven een goede klassering
- Dat we niet van regen houden
- Dat een boot niet perse sneller gaat lopen met twee personen aan boord
- Dat Jan iemand nodig heeft om van te winnen en Ilona vooral van zichzelf wil winnen
- Dat we trots zijn op onze prestatie en doorzettingsvermogen

Organisatie: bedankt voor deze wijze lessen!

Jan en Ilona Narold
A/b Walkabout
Tracker 61